USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juřičkové v právní věci žalobce: **T. K.**, zastoupený JUDr. Petrem Navrátilem, advokátem, sídlem Joštova 138/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. února 2022 č. j. OAM-1138/ZA-ZA11-ZA20-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. dubna 2022 č. j. 41 Az 13/2022 – 23

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Petrovi Navrátilovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **2 239 Kč**, která mu bude zaplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím označeným v návětí žalovaný zastavil řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žádost ze dne 16. prosince 2021 shledal nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, protože ji žalobce podal opakovaně ze stejných důvodů jako předchozí žádost z července 2021. Dřívější žádost přitom žalovaný zamítl jako zjevně nedůvodnou, neboť Gruzie je na seznamu bezpečných zemí původu a žalobce domněnku bezpečnosti nevyvrátil.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návětí. Podle krajského soudu žalobce v řízení o své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, a proto žalovaný nemusel věc znovu meritorně posuzovat. Žalovaný tedy rozhodl o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti v souladu se zákonem.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. V ní uplatnil jedinou námitku, že mu nebyla soudem doručena výzva, aby vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání. Podle stěžovatele krajský soud porušil § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť po té, co soudu dorazila doručenka s tím, že adresát nebyl zastižen a zásilka (písemnost) byla vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, nevyvěsil na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu. Z důvodu pochybení při doručování se stěžovatel nemohl s písemností seznámit a vyjádřit se dle § 51 odst. 1 s. ř. s.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že dle jeho názoru není oprávněná, neboť jak jeho rozhodnutí, tak rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy.

[5] Nejvyšší správní soud zaslal vyjádření žalovaného stěžovateli na vědomí.

[6] Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (k výkladu tohoto pojmu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. dubna 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. června 2021 č. j. 9 As 83/2021 - 28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[7] Stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti jedinou námitku spočívající v tom, že mu byla nesprávně doručena výzva dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Doručování písemností se ve své rozhodovací praxi Nejvyšší správní soud věnuje pravidelně. Jak uvedl např. v nedávném rozsudku ze dne 29. června 2022 č. j. 6 Azs 117/2021 - 22, pokud úprava doručování v s. ř. s. absentuje, použije se pro doručování v řízení před správními soudy podle § 42 odst. 5 s. ř. s. úprava obsažená v § 45 až 50l o. s. ř. Z § 46a a § 46b o. s. ř. pak plyne, že účastníku řízení mají být písemnosti doručovány především na adresu, kterou uvedl ve svém podání soudu nebo při jiném procesním úkonu (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. dubna 2016 č. j. 6 Ads 142/2015-35). Podle § 49 odst. 1 o. s. ř. se do vlastních rukou doručují pouze písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud. Nejde-li o písemnost, kterou je třeba doručovat do vlastních rukou, platí podle § 50 odst. 1 o. s. ř., že *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.*

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud při zasílání výzvy podle § 51 s. ř. s. postupoval v souladu s citovanou právní úpravou a jejím výkladem v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Zákon neukládá zasílat danou výzvu do vlastních rukou, a proto krajský soud nepochybil, pokud při jejím doručování postupoval podle § 50 odst. 1 o. s. ř. a užil obálku typ III. Výzvu zaslal krajský soud na adresu Pobytového střediska Zastávka, které uvedl stěžovatel jako místo svého pobytu v žalobě. Z doručenky ve spisu krajského soudu plyne, že stěžovatel nebyl zastižen, takže mu písemnost byla vložena do domovní nebo jiné užívané schránky dne 30. března 2022. Tímto dnem tedy byla výzva doručena a dvoutýdenní lhůta podle § 51 odst. 1 s. ř. s. uplynula dne 13. dubna 2022, aniž

se stěžovatel vyjádřil. Krasjkému soudu tedy nic nebránilo, aby o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť stěžovatel nevyjádřil nesouhlas a žalovaný výslovně souhlasil.

[9] Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud dodává, že samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku, který stěžovatel doručil dne 7. června 2022 a jehož odůvodnění doplnil dne 28. června 2022 ustanovený zástupce stěžovatele. Nejvyšší správní soud totiž o kasační stížnosti rozhodl bez zbytečného odkladu po provedení nezbytných procesních úkonů (mj. bylo nutné posoudit stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce, kterou podal až spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku) a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2013 č. j. 6 Ads 42/2013 - 28 nebo rozsudek ze dne 4. dubna 2019 č. j. 1 Azs 45/2019 - 28).

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu, a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (kromě již citovaného usnesení č. j. 9 As 83/2021 - 28 viz také usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. března 2021 č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti, pročež se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

[12] Žalobci byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 22. června 2022 č. j. 6 Azs 110/2022 - 24 ustanoven zástupcem advokát. Hotové výdaje a odměnu za zastupování v takovém případě platí stát (§ 35 odst. 10 věta první za středníkem s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 11 odst. 2 písm. a) a § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za nějž mu dle § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu náleží odměna ve výši jedné poloviny, tedy 1 550 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem 1 850 Kč. Ustanovený zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka zvyšuje o 21 % představujících výši této daně na 2 239 Kč. K jejímu uhrazení byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2022

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.

předseda senátu